

io pages

PENDRAGON

Keihard werken

VAN DER GRAAF GENERATOR

Trio Peter Hammill

TREY GUNN

Stickman met Warr guitar

BLACKFIELD

Melancholie in de genen

GLEN DROVER

Metalusion

(MAGNA CARTA MA-9108-2)

De lezers die het hardere werk niet schuwen kennen Glen Drover als de voormalige lead-gitarist van Megadeth. De Canadees zegde deze band in 2008 vaarwel om zich meer op solowerk en zijn gezin te richten. Met Metalusion heeft hij een knap stuk instrumentaal werk geleverd dat geheel in het teken staat van de gitaar. Medewerking aan dit album verleenden niemand minder dan de van Saga bekende Jim Gilmour (toetsen) en Chris Sutherland (drums) en Paul Yee op bas. Driver pende zelf vijf songs, Gilmour één, Al Di Meola één en dan nog twee van zowel Jean Luc Ponty als Frank Zappa. Als gasten strikte Drover collega's Vinnie Moore, Jeff Loomis (Nevermore), Steve Smyth (Nevermore) en Fredrik Akesson (Talisman). Naast de nodige krachtpatserij die je van een 'shredder' kunt verwachten, zijn er ook mooie momenten zoals de rustige Jim Gilmour-compositie die erg symfonisch is met veel achtergrondtoetsen en snel pianospel. Paul Yee onderscheidt zich vooral positief in het Al Di Meola-stuk Egyptian Danza. Ook erg mooi zijn de wat langzamere stukken Colours Of Infinity en Ascension. Na het wat bombastische Illusions Of Starlight, dat wat progressieve invloeden kent, volgen de twee Ponty-composities die beide ongelukkigerwijs slechts om twee akkoorden draaien waardoor het geheel wat eentonig wordt. Drums, bas en gitaar hebben het druk in de amper één minuut durende Zappa-compositie The Purple Lagoon, terwijl in het tweede Zappa-stuk Filthy Habits wat jazzy invloeden te herkennen zijn en Drover nog maar eens alle remmen los gooit. Jammer dat hij niet wat meer variatie in zijn gitaarsounds heeft, maar voor de rest is dit album smullen voor gitaarfreaks. Liefhebbers vanuit de Saga-optiek kunnen beter eerst even luisteren via: www.myspace.com/glendroverofficial.

Menno von Brucken Fock